

ringen der har, paa samme Maade som den har det i mangfoldige andre Tilfælde, f. Ex. med Hensyn til Lehn og i et vist Omfang med Hensyn til Stamhuse, men Bestyrelsen er aabenbart ikke Regjeringen eller Staten. Denne Lov vilde altsaa blive en Tvangslow, fordi der her mangler Samthkke fra Bestyrelsens Side, hvilket var tilstede ved de andre Afsløsningslove, navnlig ved Loven af 24de April 1860, og jeg troer, at denne Forskjel imellem disse Stiftelsers Stilling og de andres derved træder saa klart frem, at man ikke tør oversføre de Regler, de Grundsætninger, den Besøielse, i Medfør af hvilke man troede at burde handle ved Loven af 24de April 1860, til at gjælde med Hensyn til disse Stiftelser. — Det vilde, efter hvad jeg har tilladt mig at httre, maastee kunne ansees for meget overflødigt at gaee ind paa det, der særligt er anført til Styrke for dette Lovforslag, men jeg skal dog tillade mig at opholde Thinget et Dieblik ved at berøre disse Forhold, navnlig fordi man i den Betænkning, jeg før omtalte, har lagt megen Vægt paa disse Omstændigheder, en saadan Vægt, at der med Hensyn til enkelte af dem ligesvem er sagt: Ogsaa ad en anden Bei maee vi komme til dette Resultat, — men denne anden Bei er netop en Betragtning, som der efter min Mening ikke kan tillægges nogen Betydning.

Man har saaledes med Hensyn til begge disse Stiftelser sagt, at de vare indkjøbt for Statens Penge. Ja, med Ballø Stiftelse, hvormed man gjør Begyndelsen, er man endogsaa gaaet saavidt, at man indleder disse Bemærkninger med at sige: „Ballø Gods er, som bekjendt, kjøbt for Statens Penge.“ Jeg vil oprigtigt sige om denne Sætning, at det virkelig har været mig aldeles ubekjendt, og jeg er overbevist om, at der er Mangfoldige, hvem det gaar saaledes, at det er dem ubekjendt, at Ballø Stiftelse er indkjøbt for Statens Penge, naar det skal være i en saadan Betydning, at der derfra kan drages nogen Slutning med Hensyn til Spørgsmaalet om det nærværende Lovforslags Berettigelse. De givne Oplysninger om Ballø Stiftelse med Hensyn til dette Punkt ere ogsaa — det troer jeg at kunne sige, uden at sige Formeget — særdeles tarvelige. De gaar ud paa, at Frederik den Fjerdes

Gemalinde havde faaet Ballø Gods, at det senere saldt tilbage under Kronen, og at saa Dronning Sophie Magdalene fik det; det maatte altsaa, siden hun var Dronning, være kjøbt for Statens Penge. Med Hensyn til Bømmetofte er Fremstillingen af, hvorledes det skal være gaaet til, at det er kjøbt for Statens Penge, meget udførlig; men jeg vil ogsaa sige, at det ikke forekommer mig, at der i den er Noget, der fremtræder med en saadan Fasthed og Klarhed — jeg bruger disse Udtryk, for ikke at sige, hvad der virkelig er min Mening, at jeg synes, at den hele Fremstilling er meget løs, men den fremtræder i alt Fald ikke med en saadan Fuldstændighed og Klarhed — at man derpaa tør bygge nogen Paastand om, at Godset har været kjøbt for Statens Penge, saaledes at dette skulde kunne have nogen Virkning for Staten til nu gennem en Tvangslow at kunne disponere eller give Bestemmelser over, hvad der tilhører Stiftelsen. Det har været lettere her at give en udførligere Fremstilling, fordi man har en for nogle Aar siden udkomne Beskrivelse af Bømmetofte Klosters Historie, og det Væsentlige er ogsaa taget derfra. Men det, som det altid maatte komme an paa ved at drøfte en Sag af denne Vigtighed, var, at man netop havde bestemte Data foreliggende, at man ikke blot kjendte, at det var kommet i Hænderne paa en Dronning, men at man tillige vidste, hvorledes det var gaaet til, at det var kommet i hendes Hænder, og hvorledes Gaveforholdene, Salgsforholdene og Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, have været. Jeg troer altsaa, at den historiske Fremstilling er saa svag, at man slet ikke paa den tør støtte Noget. Fleertallet i den Betænkning, som dengang blev afgiven, har ogsaa følt, at det var nødvendigt yderligere at styrke den Ansættelse, det fremsatte; men med Hensyn til Ballø Stiftelse forekommer det mig ikke, at denne Styrkelse er bleven opnaaet, som de sige: ad en anden Bei, ad hvilken man skulde komme til dette Resultat. Jeg kan ikke tilbageholde den Ytring, at var den forrige Bei vanskelig at komme, saa er denne „anden Bei“ endnu vanskeligere. Denne anden Bei er en Betragtning af Dronning Sophie Magdalenes Tankegang. Man slutter, at naar denne Dame med Hen-